

vise sig, at der opstår nogle samfundsmæssige problemer, der gør, at vi vil påstå, at vi er presset til at gribe ind. For det er jo det, der plejer at ske ved et regeringsindgreb. Altså, jeg har lidt svært ved at forstå, at hr. Lars Barfoed har det synspunkt, at vores forslag skulle være et angreb på fagbevægelsen, når det sådan set er hr. Lars Barfoed og De Konservative, der fører an i den slags.

Kl. 11:49

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:49

Lars Barfoed (KF):

Altså, der er masser af eksempler på konflikter i forbindelse med overenskomstforhandlinger i det her land, som har fået lov at løbe – også i lang tid – og som er endt med, at parterne, ofte gennem mægling osv. ved forligsmanden, er nået frem til enighed, uden at Folketinget overhovedet har grebet ind over for det. Det er også Det Konservative Folkepartis opfattelse, at det må være sådan i udgangspunktet. Så er der eksempler på, at man har været nødt til at gribe ind, men udgangspunktet er, at man ikke griber ind, for det drejer sig om lovlige våben. Selvfølgelig kan man strejke, når der er overenskomstforhandlinger, og selvfølgelig kan man lockoute. Det er det, hele systemet er baseret på.

Jo, det er et angreb på fagbevægelsen, når man i Folketingssalen vil diskutere og fastsætte lønrammer og diskutere, hvem der skal have pengene. Det er et indgreb, også i fagbevægelsens indbyrdes diskussioner om fordelingen af de midler, man nu kan forhandle sig frem til. Her vil man altså på forhånd fastsætte, hvem der skal have del i de midler, som fastsættes. Det er et indgreb, og det er i virkeligheden det første skridt til at overflødiggøre fagbevægelsen og organisationerne på arbejdsmarkedet, at man siger: Det ordner vi inde i Folketinget.

Kl. 11:51

Formanden:

Hr. Per Clausen for en sidste kort bemærkning,

Kl. 11:51

Per Clausen (EL):

Jeg er da enig med hr. Lars Barfoed i, at Det Konservative Folkeparti og hr. Lars Barfoed da giver fagbevægelsen masser af eksistensberettigelse, fordi der er meget at slå imod. Det er jeg enig i. Men konsekvensen af hr. Lars Barfoed synspunkt, nemlig at vi ikke kan afsætte flere midler til overenskomstforhandlingerne, er jo, at hvis man kommer der til, at de offentlige ar-

bejdsgivere er hårdt presset, er ved at tabe konflikten, og derfor må sige til staten, at de har brug for flere penge, så har hr. Lars Barfoed, regeringen og Folketinget jo den mulighed, at de bare kan lave et folketingsindgreb – et regeringsindgreb – og dermed sætte den styrkeposition, som fagbevægelsen har, ud af kraft.

Jeg kan forstå, at det vil hr. Lars Barfoed ikke, medmindre der er nogle meget alvorlige problemer. Men er hr. Lars Barfoed ikke enig med mig i, at disse meget alvorlige problemer kan regionerne og kommunerne meget nemt konstruere ved at lave lockout? Derfor siger jeg bare, at hr. Lars Barfoed er i færd med at tilrettelægge et forløb, hvor han hævder at forsvare den frie forhandlingsret, men i virkeligheden bare fastholder nogle rammer, der gør, at problemerne omkring løn ikke kan løses i den offentlige sektor.

Kl. 11:52

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:52

Lars Barfoed (KF):

Jeg forsvarer sådan set bare et system, der har fungeret i mange årtier, og hvor parterne har forhandlet, uden at vi først har forhandlet i Folketinget om, hvor store beløb der skal være til rådighed, og hvem der skal have pengene. Sådan har det altid været, og det er egentlig meget fornuftigt. Nu vil Enhedslisten ændre på den praksis, ved at vi som noget helt nyt i Folketingssalen skal diskutere, hvor mange penge der skal stilles til rådighed, og hvem der skal have pengene, og det er et indgreb i de frie forhandlinger.

Kl. 11:52

Formanden:

Ja tak. Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror, at Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti er meget enige om tilgangen til netop den politiske rolle i forbindelse med overenskomstforhandlingerne.

Men det, der jo er interessant at diskutere, er, at vi sådan set politisk og økonomisk ansvarligt kunne gøre mange ting for at forbedre situationen for de offentligt ansatte.

Der vil jeg gerne spørge hr. Lars Barfoed: Når man nu har en udpræget mangel på arbejdskraft, er det så ikke sølle at være del af en regering, der har valgt at parkere de væsentligste reformer i kommissioner?